

[Bouet.]

paa disse Omraader; men vi lever jo i en overordentlig vanskelig Tid med en særlig Mentalitet hos store Dele af Befolkningen, og det er derfor ikke unaturligt, hvis Arbejdsgivere eller de, som paa disses Vegne antager Arbejderne, er meget forsigtige med at opgive Overtrædelser — der er jo i vore Dage ikke langt til Boykot og Strejke, hvad Kendsgerninger viser. Det er derfor ikke unaturligt, naar man er meget forsigtig med at paavise eventuelle Misbrug. I hvert Tilfælde er det en Kendsgerning, at der Landet rundt, i Smaaabyerne og ude omkring paa Landet, stadig lyder Klage fra mindre Haandværksmestre, som hævder, at det er umuligt for dem at faa den nødvendige Arbejdskraft. Dette kan bekræftes af flere af mine Kolleger i dette høje Ting, som netop har faaet saadanne Klager forelagt, og det er vel en Følge af, at Arbejderne søger ind til de større Byer og større Virksomheder, hvor der er Arbejdsfordeling. Hvem der lytter paa Sporvogne o. s. v. og lægger Mærke til de Samtaler, der finder Sted der, hvad jeg ofte gør, kan høre den ene Arbejder spørge den anden: Har du noget at bestille? Det er da ikke ualmindeligt, at man hører det Svar: Ja, og jeg har faaet godt Job, for vi har to Dages Arbejdsfordeling.

For Landbrugets Vedkommende bekræftes det i de Besvarelser, som er givet fra Ministeriets Side, at det har været vanskeligt paa visse Tidspunkter og paa visse Omraader at skaffe den fornødne Arbejdskraft, og det kan ikke være, fordi Lønningerne, som man tidligere hævdede, er for smaa ude paa Landet. De er vel efterhaanden kommet op i en ret formidabel Højde, som nok kunde friste en ung Mand til at tage dette Arbejde, men her er det vel atter Byerne, som trækker, og som derved forhindrer, at den nødvendige Arbejdskraft kan skaffes til Veje.

Et talende Eksempel, naar man vil bedømme Forholdene, gives ogsaa i en Besvarelse fra Beskæftigelsescentralen. Det er ganske vist et lille Omraade, det her drejer sig om, men det kan dog vise en Retningslinje hos de unge i vore Dage. Det drejer sig om Socialministeriets Beskæftigelseslejr i Gribskov. Man skulde her i Begyndelsen af November Maaned bruge 98 Mand, men det var ikke muligt for Centralarbejdsanvis-

ningskontoret at anvise mere end 61 Mand. For dette Arbejde gælder, at det er frivilligt, en Nægtelse af at tage det fører ikke Tab af Understøttelse med sig; men da Arbejdet i denne Lejr, inden Lovanordningen af 20. Marts 1945 fremkom, var meget eftertragtet, „ligger det nær at betragte den Kendsgerning, at det fornødne Antal Arbejdere nu ikke kan anvises, som et Udtryk for, at de forhøjede Understøttelsessatser har medført, at Arbejderne udviser mindre Initiativ med Hensyn til at skaffe sig Arbejde“, skriver Beskæftigelsescentralen.

Nu siger jeg ikke, at dette er det almindelige Billede for Arbejderklassen, men de Eksempler, jeg her har nævnt, viser, at der kan være en Fristelse i den høje Understøttelse, som Lovanordningen af 1945 giver.

Som jeg sagde før, maatte Lovanordningens Bestemmelser betragtes som midlertidige, fremkommet som Følge af en særlig Situation. Det Lovforslag, som nu foreligger, tilsigter altsaa at regulere nogle af Bestemmelserne, og man gør det paa en saadan Maade, at man beskytter Forsørgerne: Forsørgerne kommer inden for $\frac{4}{5}$ -Grænsen, man beholder Huslejhjælpen, man forhøjer Børnetillægget fra 60 Øre til 1 Kr. for hvert Barn, man ophæver den Begrænsning, hvorefter Børnebidraget ikke gjaldt for over 4 Børn, og i Folkettingen har man altsaa forhøjet Grænsen for Børnebidraget fra det 15de til det 17de Aar, hvor Forældrene har særlige Udgifter til Børnenes Uddannelse. Disse Bestemmelser betyder selv i Sammenligning med Lovanordningen en Forbedring for arbejdsløse Forsørgerne med 4 Børn og derover, medens Forholdene for Familier med 3 Børn bliver uændrede, og der kommer en lempelig Nedsættelse for Forsørgerne med 2 Børn og derunder.

Naturligvis betyder dette Lovforslag en Nedsikring for Ikke-Forsørgerne, det kan ikke skjules. Hvorledes skulde det være anderledes? Naar man under en særlig Situation er kommet for højt op og man atter skal regulere, hvorledes skal det saa undgaas, at der bliver en Nedgang for en Del? Men man har altsaa gjort det paa en saadan Maade, at de, der har mest Hjælp behov, nemlig Forsørgerne, kun mærker det i ringere Grad, og det er endog saaledes, at de Forsørgerne med Børn, som er arbejds-